

Sygn. akt III AUa 972/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Szczepaniak-Cicha

Sędziowie: SSA Dorota Rzeźniowiecka (spr.)

SSA Iwona Szybka

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Sztuka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2015 r. w Ł.

sprawy **J. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o emeryturę,

na skutek apelacji J. B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 5 maja 2014 r. sygn. akt V U 1561/13,

oddala apelację.

III AUa 972/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił J. B. prawa od emerytury na podstawie art. 27 i 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ wnioskodawca nie udowodnił wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego. Zakład nie uwzględnił do stażu ubezpieczeniowego okresu pracy wykonywanej od 30 czerwca 1969r. do 1972r. na rzecz (...) w K. oraz okresu nauki (1962 - 1966) odbywanej w warsztatach szkolnych, a nie na podstawie umowy o pracę z zakładem pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. B. wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury podnosząc, że posiada na okoliczność zatrudnienia w (...) w K. stosowny wpis w legitymacji ubezpieczeniowej, a fakt jego pracy w tym przedsiębiorstwie mogą poświadczyć wskazani przez niego świadkowie. Odwołujący wniósł także o zaliczenie do stażu pracy udokumentowanych okresów pracy wykonywanej poza granicami kraju.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wnosił o oddalenie odwołania.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 maja 2014r. Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że J. B. ur. (...), w dniu 17 maja 2013r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę. Organ rentowy uznał wnioskodawcy za wykazane łącznie 17 lat, 4 miesiące i 27 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W kwestionariuszu dotyczącym okresów składkowych i nieskładkowych wnioskodawca podał, że swoją zawodową aktywność rozpoczął z dniem 12 listopada 1967r. w Powiatowej (...) w K.. Następnie w okresie od 16 lutego 1968r. do 15 grudnia 1968r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po jej zakończeniu, jak podał, od 1 września 1971r. rozpoczął naukę w Technikum Samochodowym w Ł., która trwała do 22 września 1974r. W okresie pobierania nauki w systemie zaocznym, od 6 kwietnia 1972r. do 28 kwietnia 1973r. pracował w (...) Przedsiębiorstwie Usługowo - (...) w K., a od 15 marca 1974r. do dnia 31 sierpnia 1975r. w Spółdzielni Pracy (...) w S..

Z akt osobowych pracowniczych J. B., jako byłego pracownika (...) Przedsiębiorstwa Usługowo (...) wynika, że z podaniem o pracę w tym zakładzie wystąpił w dniu 24 marca 1972r. W załączonym do podania życiorysie napisał m.in., że po ukończeniu szkoły zawodowej zaczął pracować w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w K., a od dnia 4 listopada 1966r. został zwolniony „na własną prośbę”. Od dnia 12 października 1967r. miał podjąć pracę w Powiatowej (...) w K., gdzie pracował do dnia 28 czerwca 1969r. Dalej podał, że od dnia 1 sierpnia 1969r. do dnia 16 września 1969r. pracował w Wydziale Komunikacji w P. - Gospodarstwo (...) w K., a obecnie nie pracuje.

Przebieg swojej dotychczasowej pracy zawodowej podał również wnioskodawca w życiorysie złożonym w ramach ubiegania się o pracę w (...) – Oddział Wojewódzki w S.. I tak w szczególności zaznaczył w nim, że po ukończeniu szkoły zawodowej zaczął pracować w Powiatowej (...) w K., gdzie miał pracować do dnia 30 czerwca 1969r. Napisał też, że podczas nauki w Technikum przerwał pracę, a następnie podjął od dnia 6 kwietnia 1972r.

Legitymacja ubezpieczeniowa J. B. na stronie 82-83 zawiera następujące wpisy dotyczące lat 1967 - 1972: - 12 listopada 1967r. początek zatrudnienia w Powiatowej K. (...) Samochodowego w K. przy braku wpisu odnośnie daty jego ustania, chociaż pieczęć zakładowa widnieje również przy dacie 21 stycznia 1969r.

- 6 kwietnia 1972r. początek zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K., z datą ustania zatrudnienia na dzień 28 kwietnia 1973r.

Na stronie 7 rzezonej legitymacji widnieje wpis z dnia 28 października 1969r. o zatrudnieniu odwołującego w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w P. Ekspedycja Rejonowa w K..

W Przedsiębiorstwie (...) pracował jako mechanik samochodowy.

W okresach od 24 sierpnia 1992r. do 24 listopada 1992r., od 20 marca 1994r. do 19 maja 1994r., od 1 września 1994r. do 31 października 1994r. i od 7 kwietnia 1998r. do 6 czerwca 1998r. J. B. pracował na terenie Niemiec. Wykonywał tam prace sezonowe w gospodarstwach rolnych, zaś podmiotem koordynującym jego zatrudnienia był Wojewódzki i Krajowy Urząd Pracy.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd Okręgowy uznał, że istnieją w sprawie dowody wskazujące na to, że J. B. był pracownikiem (...) w P. Oddział w K., gdzie pracował jako mechanik samochodowy. Wskazuje na to zapis legitymacji ubezpieczeniowej, potwierdzają to przesłuchani w sprawie świadkowie, byli pracownicy tego zakładu. Sąd wskazał przy tym, że wniosek taki jest uzasadniony mimo tego, że sam wnioskodawca w trakcie podejmowania dalszych zatrudnień, czy we wniosku o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy nie ujawniał tego okresu pracy. Jego wyjaśnienia złożone na powyższą okoliczność Sąd uznał za pozbawione racjonalności i w żaden sposób nie trafiające do przekonania. O ile można uznać, że po przebytych w ostatnich latach udarze mózgu wnioskodawca zapominał tego okresu wskazać przy ubieganiu się o prawo do renty, o tyle powody jakie podał na zatajenie spornego okresu w życiorysach wyżej opisanych Sąd uznał za niezrozumiałe. W takim stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy stwierdził, że nie można w sposób bezsprzeczny ustalić, w jakim okresie czasu J. B. był pracownikiem PSK w K.. Tym bardziej, że zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, w których próbowali oni odtworzyć okres pracy odwołującego w PSK były nieprecyzyjne, oparte na skojarzeniach. Sąd Okręgowy stwierdził natomiast, że nie budzą wątpliwości okoliczności wskazujące na pracę odwołującego wykonywaną w latach 90 - tych na terenie Niemiec.

W konsekwencji powyższych ustaleń i wniosków Sąd Okręgowy stwierdził, że J. B. nie przysługuje prawo do emerytury zgodnie z art. 28 w zw. z art. 27 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

Spółecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1440 – tekst jednolity z późn. zm.), ponieważ nie wykazał on co najmniej 20 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

W apelacji J. B. zaskarżył w całości ten wyrok zarzucając:

1. obrazę przepisów prawa materialnego - art. 27 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 28 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przez ich wadliwe zastosowanie, co doprowadziło do błędnego przyjęcia, że odwołujący się nie legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze przekraczającym 20 lat, podczas gdy zebrane dowody o tym nie przekonują,

2. obrazę przepisu prawa procesowego - art. 233 k.p.c. polegającą na sprzeczności ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, przez przyjęcie, że odwołujący pracował w PSK O/P. Ekspedycja Rejonowa w K. tylko 1 dzień, tj. 28 października 1969r., o czym ma przekonywać wpis w legitymacji ubezpieczeniowej, podczas gdy zebrane dowody w postaci zeznań świadków M. K. i J. T. oraz zeznania odwołującego się wskazują, że pracował on w okresie od 1969r. do 1972r., co stanowi uzupełniający okres ubezpieczenia do nabycia prawa do emerytury.

Wskazując na powyższe, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji organu rentowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi rentowemu, oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów procesu za obie instancje według norm prawem przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Przedmiotem żądań ubezpieczonego w rozpoznawanej sprawie było prawo do emerytury na podstawie art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Prawo to, stosownie do art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS mogło natomiast powstać wyłącznie z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Zgodnie zaś z treścią art. 28 w zw. z art. 27 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1440), ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949r., którzy nie osiągnęli co najmniej 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, przysługuje emerytura, jeżeli łącznie spełnią następujące warunki: 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący dla mężczyzny urodzonego w okresie od dnia 1 kwietnia 1948 r. do dnia 30 czerwca 1948 r., co najmniej 65 lat i 2 miesiące; 2) mają okres składowy i nieskładowy wynoszący co najmniej 20 lat.

Odnosząc brzmienie cytowanego przepisu do stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy Sąd Okręgowy słusznie stwierdził, że J. B. nie spełnił wszystkich wskazanych warunków. Nie udowodnił bowiem co najmniej 20 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Zawarty w apelacji zarzut obrazę prawa procesowego - art. 233 § 1 k.p.c. jest bezzasadny. Nie ma racji skarżący, że zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do uwzględnienia w stażu ubezpieczeniowym okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. w latach 1969-1972. Zauważyć bowiem należy, że na potwierdzenie wskazanego okresu zatrudnienia ubezpieczony zaoferował bardzo skąpy materiał dowodowy w postaci jednego wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej z datą 28 października 1969r. oraz nieprecyzyjnych i bardzo ogólnych zeznań świadków sprowadzających się do twierdzeń typu: „widziałem J. B. w pracy” bez podania konkretnych dat i okoliczności w jakich to nastąpiło. Nie można natomiast przyjąć hipotetycznego okresu zatrudnienia, określonego wyłącznie na przypuszczeniach, czy też twierdzeniach wnioskodawcy. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie danego okresu zatrudnienia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. W tej sytuacji Sąd I instancji uznając za bezskuteczne próby odwołującego wskazania w jakim okresie czasu trwało jego zatrudnienie w (...) w K., nie postąpił wbrew ustanowionej przepisem art. 233 § 1 k.p.c. zasadzie swobodnej oceny dowodów. Nie przekroczył jej granic, dokonał właściwych i pełnych ustaleń faktycznych, prezentując w procesie wnioskowania logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym rozumowanie. Nie pominął przy tym w sposób nieusprawiedliwiony żadnych dowodów, zaś zebrany

materiał dowodowy ocenił w sposób kompleksowy, ustalając na jego podstawie okoliczności faktyczne niniejszej sprawy. Ocena dowodów jest istotą sędziowskiego wymiaru sprawiedliwości i dla skutecznego zakwestionowania oceny dokonanej przez sąd pierwszej instancji konieczne jest wykazanie, że sąd ten dokonując oceny dowodów w sposób rażąco naruszył podstawowe reguły oceny, a więc zasady logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego, prawidłowego wnioskowania. W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy w sposób logiczny i przekonujący wyjaśnił, z jakich przyczyn uznał, że odwołujący nie udowodnił okresu zatrudnienia w PSK w K.. Sąd Apelacyjny w pełni podziela argumentację sądu pierwszej instancji bez potrzeby jej powtarzania jak też podziela poczynione ustalenia.

Odnosząc się do podniesionego w uzasadnieniu apelacji zarzutu apelującego, iż sąd pierwszej instancji nie wziął pod uwagę okoliczności sporządzenia przez odwołującego się życiorysów w innych firmach, w których był zatrudniony po zaprzestaniu pracy w PSK w K. wskazać należy, iż apelujący w żaden sposób nie precyzuje jakich to okoliczności Sąd Okręgowy nie wziął pod uwagę co czyni odniesienie się do tej argumentacji niemożliwym.

Podsumowując, J. B. nie udowodnił, że legitymuje się 20 – letnim ogólnym okresem składkowym i nieskładkowym, tym samym nie spełnił wszystkich warunków do nabycia prawa do emerytury określonej w art. 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Z tych też względów, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak sentencji wyroku.

Sędziowie: Przewodniczący: